

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ФЕБРУАР 1995.
БРОЈ 22 ГОДИНА VI

ГРАЂАНИ РАКОВИЦЕ, НА ДОПУНСКИМ ИЗБОРИМА 19. ФЕБРУАРА ЗАОКРУЖИТЕ РЕДНИ БРОЈ 1

РАКОВИЦА, ИЗБОРИ И ЈОШ ПО НЕШТО

Поштовани грађани,

на протеклим изборима показали сте своју вољу. Ваша одлука да дате глас Српској радикалној странци, опозицији, донела нам је победу. То је наша заједничка победа коју сада покушавају да оспоре.

Власт нас оптуђује да смо прекршили изборно ћутање. Власт која је прекршила све људске и Божије законе, која намерно крши и законе које је сама донела.

Кад је о ћутању реч, да имају имало части, морала и образа, запемели би док се из употребе не избаци реч социјалиста и сви појмови који имају везе са овом речју.

Сада знају да губе ослонац и тамо где су сматрали да су сигурни. Ви, грађани Раковице сте онај мали тег који је почео да претеже, она грудва која покреће лавину. Вашим избором др Миле Ковачевић, Српска радикална странка је добила општинског одборника па социјалисти више неће имати већину у Скупштини општине Раковица.

Показало се да Социјалистичка партија Србије нема тапију на гласове грађана Раковице, да су част и поштење битнији од силе. Узалуд социјалисти деле пакете по Раковици. Они немају пакете за све грађане Србије. У томе и јесте суштина. Грађанима Раковице и Србије нису потребни пакети ни од УНХСР ни од Социјалистичке партије Србије. Њихову милостињу нико неће. Грађани желе да им се омогући да сами зараде и за себе и за своје породице. Садашња власт то није у стању да им обезбеди. Зато мора да оде. Прво из Раковице.

Избори у изборној јединици 22 се не понављају, јер је избор већ направљен. Победу треба само још једном потврдити и објавити.

Ви, грађани Раковице и ми, српски радикали, учинићемо заједно да Србија буде боља!

После четири месеца српска политичка сцена је ојачала за др Војислава Шешеља. Ако је ко сумњао да ће га затвор натерати на промену ставова, преварио се.

Председник Српске радикалне странке остао је бескомпромисан и одлучнији него икад. Његов повратак много значи за Српску радикалну странку, за опозицију и за грађане Србије.

Данас је јасно да се преварама и махинацијама власти ближи крај. Весници тог краја су изборни резултати на општинским изборима по Србији. Весници тог краја сте и ви у Раковици.

ВАНРЕДНО
ИЗДАЊЕ

**ОПШТИНСКОЈ ИЗБОРНОЈ
КОМИСИЈИ**

РАКОВИЦА
Мишка Крањца 12

Предмет: Приговор поводом кршења изборних закона у изборној јединици Раковица 22 од стране Српске радикалне странке.

Социјалистичка партија Србије – Општински одбор СПС у Раковици улаже приговор због грубог кршења изборних закона пре и за време избора од стране Српске радикалне странке и захтева поништавање резултата избора одржаних 29. 01. 1995. године.

Кршење закона о изборима састоји се у следећем:

Супротно члану 346 Закона о територијалној организацији Репу-

блике Србије и локалној самоуправи, којим је предвиђено да "изборна пропаганда путем средстава јавног обавештавања и јавних скупова, мора престати најмање 48 часова пре дана одржавања избора" Српска радикална странка је организовала у петак, 27. 01. 1995. године у периоду од 17–19 сати предизборне скупове на подручју изборне јединице, у солитерима, улица Миле Димић 9 и 9а. На скуповима је говорио Томислав Николић, потпредседник СПС са више сарадника – чланова СПС.

Такође, супротно цитираном члану Закона у петак, 27. 01. 1995. године НТВ Студио Б је у вечерњим терминима позивао грађане да гласају за кандидата Српске радикалне странке.

Дана 29. 01. 1995. године, у току гласања, после 12 сати, председник СПС Војислав Шешел се кретао у непосредној близини бирачког места и на подручју изборне јединице. Именовани се са већом скупином својих

присталица кретао и задржавао у улицама које чине изборну јединицу Раковица 22 и тиме покушао да утиче на изјашњавање грађана.

На дан избора 29. 01. 1995. године учињен је и прекршај у погледу истицања пропагандног материјала – плаката од стране СПС у непосредној близини бирачког места, на згради Месне заједнице (поред врата приватне апотеке) и на платоу испред Месне заједнице (код степеница) на удаљености од 35 метара што је супротно Закону који предвиђа да је најмања удаљеност за истицање пропагандног материјала 50 метара.

Из наведених разлога захтевамо од изборне комисије да поништи резултате избора одржаних 29. 01. 1995. године, у изборној јединици Раковица 22.

ПРЕДСЕДНИК

Општинског одбора СПС Раковица,
Здравко Марић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ГРАД БЕОГРАД
СКУПШТИНА ОПШТИНЕ

РАКОВИЦА

– Општинска изборна комисија –

Број: 013–1–22/95–I

31.01.1995. год.

Београд

На основу члана 38. и 391. Закона о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи ("Сл. гласник РС", број 47/91 и 79/92).

Општинска изборна комисија у Раковици на седници од 31.01.1995. године, донела је

РЕШЕЊЕ

О ПОНАВЉАЊУ ГЛАСАЊА ЗА ИЗБОР ОДБОРНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ РАКОВИЦА У ИЗБОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ 22 – РАКОВИЦА 22

1. Понавља се гласање за избор одборника Скупштине општине Раковица, у Изборној јединици 22 – Раковица 22, 19.02.1995. године (II круг гласања).

2. На поновљеном гласању гласаће се за кандидате:

1) КОВАЧЕВИЋ др МИЛА, кандидат, Српске радикалне странке,

2) ПЕТРОВИЋ РАДИША – ФИШЕР, кандидат, Социјалистичке партије Србије.

3. Гласање ће се обавити у Изборној јединици 22 – Раковица 22, 19.02.1995. године. Бирачко место за гласање биће отворено од 7 – 19 часова.

– Гласањем ће руководити бирачки одбор, који ће бити именован у законском року.

4. Ово решење објавити на огласној табли и бирачком месту у Изборној јединици.

ОПШТИНСКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА

Председник,
Драгиша Слијепчевић

ОКРУЖНОМ СУДУ

– Већу за управне спорове –
БЕОГРАД

Тужилац: СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА – ОПШТИНСКИ ОДБОР СПС РАКОВИЦЕ, Београд, ул. Мишка Крањца бр. 7.

Тужени: ОПШТИНСКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА СО РАКОВИЦЕ, Београд, ул. Мишка Крањца бр. 12.

ТУЖБА

Основ: поништај решења

Решењем Општинске изборне комисије СО Раковице број. 013-1-22/95-I од 31. 1. 1995. године одлучено је, да се понови гласање за избор одборника СО Раковица у Изборној јединици 22 – Раковица 22.

Знано је сваком правнику да решење којим се одлучује о праву, или обавези неког лица физичког, или правног, или неког удружења, или организације мора да има увод, изреку и образложење. Нажалост, у овом случају, мада је потписник истог правник-судија, нема образложења, чак ни поуке да жалба није дозвољена. Нема, дакле, утврђивања чињеница на основу којих се и доноси мериторна одлука. Као да је потписник решења заборавио оно златно правило у праву – да из чињеница извире истина. Питамо се онда због чега је направио глупост, намерно, или нехотично. Без обзира на напред изнету дилему, мишљења смо да је све то урадио намерно, јер чињенице које су у овом случају познате свима, па и самом туженом, не би му дале за право да донесе овакво решење. Можда је све и урађено овако како је

напред изложено, због тога што је тужени проценио, наравно, сасвим погрешно, да против овог решења нема правних средстава за његово побијање.

Очигледно је, да је Општинска изборна комисија СО Раковице учинила битну повреду правила поступка, јер се и у овом случају морају применити одредбе Закона о управном поступку.

Нападнутим решењем, учињене су и друге повреде правила поступка. Тако, ни из увода, ни из изреке решења се не види ко је изјавио приговор Изборној комисији, нити пак, због којих неправилности евентуално учињених у поступку избора одборника. Једноставно речено, уопште се не види због чега је ово решење донето. Ипак, стиче се основни утисак, да се ради о самовољи, а никако о одлуци заснованој на закону. Када би неко ко није упознат са овим случајем прочитао ово решење, не би могао да сазна баш ништа, шта се то догодило приликом избора у овој Изборној јединици, ко је поднео приговор, због чега је поднет, због чијих је радњи и пропусти тако одлучено – као да је Кафка позван упомоћ. Ипак, прави разлог за доношење овога решења, јесте, победа кандидата Српске радикалне странке. Треба да се зна – победа јаких, плаши.

Доказ: побијано решење.

Одредбом члана 40. Закона о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи предвиђено је ко може Изборној комисији да поднесе приговор због неправилности у поступку предлагања кандидата, и у поступку избора одборника. Чланом 40а. овога закона предвиђена

су овлашћења Изборне комисије. Овде имамо једну правну занимљивост. Наиме, ако ова Комисија одбије приговор, подносилац приговора има право жалбе надлежном општинском суду. У ситуацији када Комисија одбије приговор, у овом закону се само каже да се избори понављају. Међутим, победнику на изборима, уколико дође до прихватања приговора, није дата никаква правна могућност овим законом, да побија, односно оспорава одлуку Изборне комисије којом је приговор усвојен. Очигледно је, да је овај Закон прављен по укусу и потребама владајуће странке – Социјалистичке партије Србије, која је вероватно рачунала да ће приговоре да улажу само опозиционе странке, који вероватно не би били усвајани. Но, времена се мењају, СПС губи на локалним изборима, па сада користи, ову у најмању руку некоректну одредбу, где се, ето, њен приговор усваја, а опозициони кандидати немају чак ни право које је уставом загарантовано да учествују у поступку поводом приговора. На тај начин овим законом и овом одредбом је повређено начело равноправности учесника у поступку, начело контрадикторности и начело права на судску заштиту, које показују сви модерни поступци света. Но без обзира, што је поменути закон рогобатан, неуставан, злонамерно конципиран, Српска радикална странка као стран-

ка која се бори за успоставу правне државе, нашла је правни основ за побијање овог решења, и то у управном спору. Тужиоцу је јасно да је нападнуто решење коначно у управном поступку (обзиром да се на изборни поступак примењују одредбе Закона о општем управном поступку).

Према члану 7. ставу 2. Закона о управним споровима, управни спор се може покренути и против првостепеног управног акта, против кога нема места жалби у управном поступку. Већ смо навели, да тужилац у конкретном случају, у смислу раније наведеног закона, није имао правних могућности да изјави било који правни лек, па ни жалбу. Међутим, тим законом није искључена могућност вођења управног спора. Кад изричито није искључена таква могућност, онда налазимо да несумњиво има места овој тужби.

Претпостављамо, да се тужени може позвати на одредбу члана 9. тачке 1. ЗУС-а, где се каже, да се управни спор не може водити против аката донесених у стварима у којима је судска заштита обезбеђена ван управног спора. Тачно је то, да постоји право на жалбу надлежном општинском суду, уколико се приговор одбије. Међутим, то право на жалбу надлежном суду, као облик судске заштите, односи се само на једног учесника у поступку избора општинских одборника. Код таквог стања

ствари, где другом учеснику у поступку избора општинских одборника (у конкретном случају Српској радикалној странци – као предлагачу кандидата, који је победио на изборима), није дата могућност судске заштите по раније поменутом закону, сматрамо, да ову тужбу правно ваљано заснивамо на члану 7. ставу 2. ЗУС-а, јер тужиоцу по Закону о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи, није дато право на судску заштиту.

Због свега изложеног предлажемо, да суд донесе

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ тужбени захтев, па се поништава решење Општинске изборне комисије СО Раковица број: 013-1-22/95-I од 31. јануара 1995. године, па се налаже Општинској изборној комисији СО Раковице, да по утврђивању резултата допунских избора за одборника СО Раковице Изборна јединица 22 – Раковица 22 прогласи Др Милу Ковачевића кандидата Српске радикалне странке за одборника СО Скупштине општине Раковица.

За Тужиоца,
Председник општинског одбора
СРС Раковице

Драги суграђани,
обраћам Вам се трећи пут у овој години.

У име Српске радикалне странке, у име Раковице и у своје име, захваљујем Вам на указаном поверењу.

Ове изборе смо добили заједно. То је победа Српске радикалне странке, то је победа опозиције, ваша и наша.

То је победа свих нас који размишљамо и бринемо о судбини овог града и Србије, о својој судбини и судбини своје деце.

То што покушавају да нам одузму ту победу неће нас разочарати. Знамо шта од њих можемо да очекујемо и спремни смо да истрајемо у борби против аутократије и деструкције владајуће партије и режима.

Изаћи ћемо и на ове поновљене изборе, да би још убедљивије победили. Свесни смо да они могу унедоглед да поништавају изборне резултате, уколико им они нису по вољи. Једино не могу да промене и пониште вашу вољу и вашу решеност да промените власт и систем који не ваљају.

Не могу нам одузети наше гласове.

Излазићемо на гласачко место до коначне победе!

Ваша др
МИЛА КОВАЧЕВИЋ

"Гром загрме на светога Саву
усред зиме кад му време није!"

Далеке 1804. године грмљавина је означила почетак буне на дахије и рађање слободне Србије.

Овогодишња грмљавина означила је почетак буне на нове дахије које већ педесет година чине зулум и притискају српски народ. Али буне различите од претходне по врсти одужја које се потеже. Убојитије од ханцара и трешњевих топова су идеје, аргументи и демократска схватања.

Српски радикали ће наоружани искључиво том врстом оружја јуришати на дедињске дахије.

Овогодишња грмљавина је означила почетак те буне. Означила је границу преко које се не сме и не може. Последњи је час да се обори режим Слободана Милошевића који се спрема на последњу и највећу издају; на признавање Хрватске и Босне и Херцеговине у њиховим авнојевским границама. Последњи је час да се српски народ ослободи зулумћара, харачлија и јаничара!

Зато је загрмело да нас прене и подсети на обавезу према отаџбини и потомству.

Ја сам МИЛА КОВАЧЕВИЋ. Београђанка сам одрођења 29. 11. 1960. Моје животно опредељење је да помажем људима.

Зато су две ствари битне у мом животу: Диплома Медицинског факултета у Београду и чланство у Српској радикалној странци.

Као лекар сматрам да осим ординације постоје и други видови помоћи, као што су организовање и учествовање у акцијама добровољног давања крви за српске борце у ратним подручјима.

Раковица је огромна индустријска четврт, загађена и загушена, пренасељена и оптерећена свакојаким проблемима. Као лекар и као њен становник знам да је здравствено стање житеља Раковице међу најгорим у Србији. Број оболелих од плућних болести је алармантан. Деца се рађају са наследним обољењима, услед дугогодишње затрованости целог подручја.

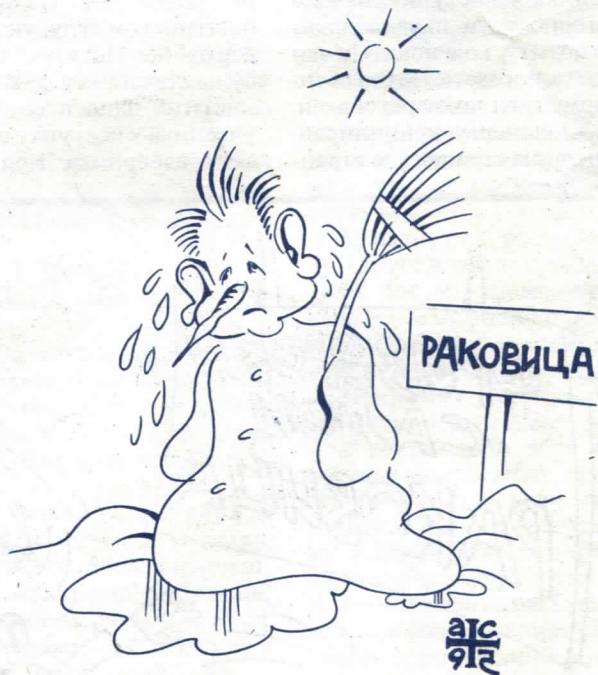
Не треба министар екологије да нам прича о загађености околине. Треба нам храбрих и поштених људи да отворено кажу житељима Раковице шта ће бити са раковичком индустријом. Не оних који у Раковицу долазе када избије штрајк и решавају проблеме доштампавањем новца за плате. То ће једном престати. Остаће само Раковица, њени грађани са проблемима незапослености, болести и загађења.

Остаће и српски радикали да Раковици помогну, да не буде београдски гето.

Али, нема потребе чекати. Дајте нам свој глас још једном, као некада др Војиславу Шешељу кад је био сам. Сада, он више није усамљен. Уз њега је стасала јака Српска радикална странка, уз њега је српски народ, уз њега смо ви и ја.

Ваша др МИЛА КОВАЧЕВИЋ

ПРОЛЕЋЕ '95.

Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ; главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић; заменик главног и одговорног уредника: Петар Димовић; редакција: Александар Стефановић, Драган Тодоровић, Јадранка Шешељ, Рајко Горановић, Радмила Војновић, Момир Марковић, Мирослав Васиљевић, Наташа Јовановић, Александар Вучић; председник Издавачког савета: др Ђорђе Николић; секретар редакције: Љиљана Мијоковић; техничко уређење: "АБЦ-ГЛАС" штампа НИГП "АБЦ-ГЛАС" д.д. Влајковићева 8, 11000 Београд; редакција прима пошту на адресу: "Велика Србија", Француска 31, 11000 Београд; рукописи се не враћају; новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање под бројем 1104 од 5. јуна 1991. године. Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеја 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.